

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

8 april 2002

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jos Stassen, Jan Laurys, Jacques Laverge,
Robert Voorhamme en André-Emiel Bogaert –**

betreffende de invoering van een Handvest van de Werkzoekende

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Frans De Cock**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys,
Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Jacques Laverge, Didier
Ramoudt, Cis Schepens ;

de heren Mathieu Boutsen, Roland Van Goethem, Frans
Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau,
Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Leo Peeters ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Loones.

Zie :

975 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendement

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 21 maart 2002 het voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jos Stassen, Jan Laurys, Jacques Laverge, Robert Voorhamme en André-Emiel Bogaert betreffende de invoering van een Handvest van de Werkzoekende besproken.

I. Toelichting door de indieners

Mevrouw *Veerle Declercq* en de heer *Jan Laurys* lichten namens de indieners het voorstel van resolutie toe.

Werkzoekenden worden vaak als een statistische groep beschouwd : hun aantal groeit of krimpt naargelang de conjunctuur. Men verliest daarbij uit het oog dat achter al deze cijfers individuen schuilgaan. Hun werkloosheid brengt een aantal specifieke problemen met zich mee :

- Werkzoekenden vormen een vrij disparate groep. Ze kunnen zich moeilijk organiseren om voor hun rechten op te komen.
- Werkzoekenden worstelen met een negatief imago. Zeker in een periode van hoogconjunctuur gaat de publieke opinie er nogal snel van uit dat een werkloze in feite niet wil werken.
- Procedures om hun rechten te verdedigen, volstaan niet. Een werkzoekende die een klacht heeft, kan enkel terecht bij de subregionale tewerkstellingscomités (STC's). De interpretatie en behandeling van deze klacht verschilt sterk van STC tot STC.

In het licht van deze opmerkingen vragen de indieners van de resolutie aandacht voor een aantal fundamentele rechten van de werkzoekende, met bijzondere aandacht voor het recht van de werkzoekende op laagdrempelige klachtenprocedures en jurisdictionele procedures om zijn rechten af te dwingen.

De fundamentele rechten van de werkzoekende werden opgenomen in het Charter van de Werkzoekende, dat echter al van 1993 dateert en dringend aan een update toe is. De arbeidsmarkt en de arbeidsbemiddeling is in die acht jaar tijd sterk geëvolueerd. Het oorspronkelijke Charter van de Werkzoekende dateert uit een periode toen de VDAB zowat de enige speler was op het vlak van

arbeidsbemiddeling. Bijna alle klachten die toen bij de ombudsdienst van de STC's werden ingediend, hadden dan ook betrekking op de VDAB. Intussen wordt de VDAB hervormd en zijn er ook private arbeidsbemiddelaars op de markt verschenen, naast andere commerciële vormen van dienstverlening via bijvoorbeeld het Internet.

De rechten die in het Charter zijn opgenomen, moet afdwingbaar worden gemaakt. De mate waarin gehoor wordt gegeven aan de opmerkingen van de ombudsdienst van de STC's hangt nu nog teveel af van de instelling van de VDAB-verantwoordelijke van het lokale dienstencentrum. Deze vraag naar afdwingbaarheid merkt men ook in andere sectoren van het sociaal recht. Zo bestaat er een Handvest van de Sociaal Verzekerden, waarin rechten worden toegekend aan personen die in aanmerking komen voor een uitkering, en wordt er gepleit voor een Charter van de Patiëntenrechten.

De heer *Laurys* verwijst naar een schriftelijke vraag van de heer Johan De Roo over hetzelfde thema, waarop de minister toen onder meer antwoordde dat 'een eenvormige en allesomvattende benadering via een overkoepelend decreet houdende de vaststelling van een Vlaams Handvest voor de Werkzoekende noodzakelijk [is]'. Aldus is het rechtskader ten opzichte van alle actoren gelijk en wordt transparantie gecreëerd omtrent de rechtspositie van de werkzoekende.' (Vr. en Antw., *VI. Parl.* 2000-2001, 23 mei 2001, p. 72)

II. Bespreking en stemming

– De heer *Frans De Cock* merkt op dat er in de tweede streep gesteld wordt dat het Vlaams Parlement zich voorneemt om de rechten op gelijke behandeling en non-discriminatie van werkzoekenden conform de Europese richtlijnen sluitend te regelen via het voorstel van decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. De heer De Cock merkt op dat dit decreet al is aangenomen in de commissie (*Parl. St.*, *VI. Parl.* 2000-2001, nr. 653). Hij vindt het overbodig om dit nogmaals te vermelden in de resolutie en stelt voor om deze bepaling te schrappen.

Tevens vraagt de heer De Cock dat over deze resolutie het advies zou worden gevraagd van de sociale partners, net zoals ook met het voorstel van decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt gebeurde. Mevrouw *Declercq* merkt op dat het slechts om een voorstel van resolutie gaat. Een voorstel van resolutie is een vraag van het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering. Het

lijkt haar overbodig om dit aan de sociale partners voor te leggen. Dit moet wel gebeuren wanneer het decreet dat het Handvest van de Werkzoekende vastlegt, besproken wordt.

– Er ontspint zich een discussie over het begrip 'jurisdictionele procedures' (vierde streep, 11° van de resolutie).

De heer *André-Emiel Bogaert* vraagt zich af welke rechtbank bevoegd is voor de afhandeling van deze jurisdictionele procedures. De heer *Laurys* antwoordt dat de arbeidsrechtbanken hiervoor bevoegd zijn. Dit houdt echter in dat de decreetgever ingrijpt in de werking van het rechtsapparaat, wat een federale bevoegdheid is. Het is niet duidelijk of dit juridisch mogelijk is via een beroep op de impliciete bevoegdheden van het Vlaamse Gewest.

De heer *Bogaert* stelt daarop voor om het begrip 'jurisdictionele procedures' te vervangen door 'procedures in rechte', wat duidelijker aangeeft dat het om procedures voor een rechtbank gaat. De heer *Laurys* vindt dit overbodig, omdat in de volgende paragraaf verduidelijkt wordt wat men juist onder 'jurisdictionele procedures' verstaat.

De heer *Robert Voorhamme* vindt om die reden de zinsnede 'en jurisdictionele procedures om zijn rechten af te dwingen' overbodig. Hij stelt voor deze bepaling te schrappen. De commissie stemt in met dit voorstel. De heren *André-Emiel Bogaert*, *Robert Voorhamme* *Frans De Cock* en mevrouw *Veerle Declercq* dienen een amendement in dat ertoe strekt bovenstaande bepaling te schrappen (Amendement nr. 1, *Parl. St.*, VI. Parl. 2001-2002, nr. 975/2).

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus gewijzigde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Frans DE COCK

André-Emiel BOGAERT
